

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4606/2020
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца Римокатоличке жупе „Узвишење светог Кржа“ из Руме, као правног следбеника Римокатоличке црквене општине Рума, чији је пуномоћник Мирослав Николић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Нада Опачић, адвокат из ..., ради брисања права плодоуживања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 315/2020 од 14.05.2020. године, у седници одржаној 11.03.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 315/2020 од 14.05.2020. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 315/2020 од 14.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 701/15 од 08.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се брише укњижба права плодоуживања у трајању од 20 година у корист туженог на непокретности – стамбено пословној згради у улици ... бр. .. у ..., а укњижба ове непокретности дозвољена и извршена на основу решења Општинског суда у Руми бр. ../08 од 29.08.2008. године, те да се одреди повраћај у пређашње стање уписа у Лист непокретности бр. .. КО ... на кат.парц. .. у делу који се односи на стамбено пословну зграду у улици ... у ...уписана под бројем 1. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу 226.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 315/2020 од 14.05.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Руми П 701/15 од 08.10.2019. године у делу којим је одлучено о главном тужбеном захтеву, док је преиначено решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди тако што је тужилац обавезан да туженом поред досуђеног износа од 226.500,00 динара исплати још 67.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да

туженом на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 45.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13 – УС, 55/14, 78/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Тужилац уз ревизију није приложио судске одлуке које би поткрепиле тврдњу о постојању различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова о истом тужбеном захтеву као што је конкретан, па није испуњен законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе. Образложења побијаних пресуда за одлуку о одбијању захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, а разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у том смислу одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези са чланом 403. став 3. ЗПП и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживање у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 08.10.2015. године, ради брисања уписа права плодуживања, а поднеском од 27.04.2018. године, тужилац је као вредност предмета спора навео износ од 3.001.000,00 динара.

С обзиром да означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена. Није од утицаја што је другостепеном пресудом преиначено решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди, јер се одредба члана 403. став 2. тачка 2.ЗПП не примењује када се ревизијом побија одлука о трошковима поступка.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић